

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1996 Nr. 242

A. TITEL

Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, betreffende de bescherming van slachtoffers van niet-internationale gewapende conflicten (Protocol II); Bern, 12 december 1977

B. TEKST

De Franse en de Engelse tekst van het op 8 juni 1977 te Genève tot stand gekomen en op 12 december 1977 te Bern voor ondertekening opengestelde Aanvullend Protocol zijn geplaatst in *Trb.* 1978, 42; zie ook *Trb.* 1980, 88.

Voor ondertekeningen zie eveneens *Trb.* 1980, 88.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1980, 88.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1987, 104.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1980, 88, *Trb.* 1987, 104 en *Trb.* 1991, 60¹).

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 21 van het Protocol een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Zwitserse Bondsraad:

Duitsland	14 februari 1991
Chili	24 april 1991
Australië	21 juni 1991
Polen	23 oktober 1991
Madagaskar	8 mei 1992
Portugal	27 mei 1992

Egypte ²⁾	9 oktober 1992
San Marino	5 april 1994
Honduras	16 februari 1995
Panama	18 september 1995
Mongolië	6 december 1995

¹⁾ De Russische Federatie heeft op 13 januari 1992 medegedeeld de rechten en plichten voortvloeiende uit het onderhavige Protocol, welke door de Sovjet-Unie zijn aangegaan, voort te zetten.

²⁾ Onder de volgende mededeling:

“The Arab Republic of Egypt while welcoming the adoption of the diplomatic conference on June 1977 of the Protocols Additional I and II to the Geneva Conventions of 1949 in six languages including the arabic language, all original texts are certified and equally authentic with no prevalence of one single language over the other.

While on comparison of the original arabic text of the Protocols Additional I and II with the other original texts, it became evident that in some respects the arabic text does not fully correspond with the other original texts to the extent that it is at variance in terms of expression and substance with some of the provisions of Additional Protocols I and II adopted by countries in the field of international law and humanitarian relations.

Hence the Arab Republic of Egypt on the occasion of the deposit of the instrument of ratification of Additional Protocols I and II to the Geneva Conventions of 1949 with depositary, the Swiss Federal Council, wishes to declare that in that respect it shall adopt the meaning which best reconciles the original texts of Protocols Additional I and II.” (*vertaling*)

en onder de volgende verklaring:

“The Arab Republic of Egypt while ratifying the Protocols Additional I and II of 1977 to Geneva Conventions 1949 wishes to express its conviction that the provisions of Protocols Additional I and II represent the minimum level of legal and actual protection bound to be afforded to persons and civil and cultural objects in armed conflict.

Based on its strong conviction of the principles of the great islamic Sharia the Arab Republic of Egypt wishes, at the same time, to emphasize that it is the duty of all nations alike to refrain from involvement of innocent civilians in armed conflict, furthermore they should make all efforts, to the maximum extent possible, towards that end as an indispensable action for the survival of humanity, cultural heritage and civilization of all countries and nations.

The Arab Republic of Egypt while declaring its commitment to respect all the provisions of Protocols Additional I and II, wishes to emphasize, on the basis of reciprocity, its uphold of the right to react against any violation by any party of the obligations imposed by Protocols Additional I and II with all means admissible under international law in order to prevent any further violation. In this context it is worthy to assert that the military commanders planning or executing attacks take their decisions on the basis of their assessment of all kinds of information available to them at the time of military operations.” (*vertaling*)

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1980, 88, *Trb.* 1987, 104 en *Trb.* 1991, 60.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 22 van het Protocol een akte van toetreding nedergelegd bij de Zwitserse Bondsraad:

Uganda	13 maart 1991
Djibouti	8 april 1991
Letland	24 december 1991
de Maldiven	3 september 1991
Malawi	7 oktober 1991
Brunei	14 oktober 1991
Brazilië	5 mei 1992
Zimbabwe	19 oktober 1992
Estland	18 januari 1993
Griekenland	15 februari 1993
Moldavië	24 mei 1993
Armenië	7 juni 1993
Burundi	10 juni 1993
Albanië	16 juli 1993
Georgië	14 september 1993
Oezbekistan	8 oktober 1993
Ethiopië	8 april 1994
Kaapverdië	16 maart 1995
Zambia	4 mei 1995
Colombia	14 augustus 1995
Micronesia	19 september 1995
Swaziland	2 november 1995
Zuid-Afrika	21 november 1995
Cyprus	18 maart 1996
Dominica	25 april 1996

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De volgende Staten hebben verklaard zich gebonden te achten aan de bepalingen van het Protocol:

Slovenië ¹⁾	26 maart 1992
Turkmenistan	10 april 1992
Kazachstan	5 mei 1992
Kroatië ¹⁾	11 mei 1992
Kirgizië	18 september 1992
Bosnië-Herzegowina ¹⁾	31 december 1992
Tadzjikistan	13 januari 1993
Tsjechië	5 februari 1993
Slowakije	2 april 1993

De Voormalige Joegoslavische
Republiek Macedonië 1 september 1993

¹⁾ Zonder handhaving van de voorbehouden en verklaringen gemaakt resp. afgelegd door de Regering van de Socialistische Federale Republiek van Joegoslavië en zonder nieuwe voorbehouden te maken.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1980, 88 en *Trb.* 1987, 104.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1978, 42, *Trb.* 1980, 88, *Trb.* 1987, 104 en *Trb.* 1991, 60.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest van de Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 277.

Voor het op 6 maart 1948 te Genève tot stand gekomen Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1994, 44.

Voor het op 12 augustus 1949 tot stand gekomen Verdrag van Genève voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde zie ook *Trb.* 1996, 237.

Voor het eveneens op 12 augustus 1949 tot stand gekomen Verdrag van Genève voor de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee zie ook *Trb.* 1996, 238.

Voor het eveneens op 12 augustus 1949 tot stand gekomen Verdrag van Genève betreffende de behandeling van krijgsgevangenen zie ook *Trb.* 1996, 239.

Voor het eveneens op 12 augustus 1949 tot stand gekomen Verdrag van Genève betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd zie ook *Trb.* 1996, 240.

Voor het op 14 mei 1954 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict zie ook *Trb.* 1996, 170.

Voor het op 12 december 1977 te Bern tot stand gekomen Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale gewapende conflicten (*Protocol I*), zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1996, 241.

Voor het op 10 oktober 1980 te Genève tot stand gekomen Verdrag

inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht kunnen worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben zie ook *Trb.* 1996, 68.

Uitgegeven de *dertiende* september 1996.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. A. F. M. O. VAN MIERLO